

Minnesanteckningar_ht18m2

(20181001)

Terminens andra samtal. En DN-ledare (20/9 – som dom flesta av oss tyvärr inte kunde läsa pga att inloggning krävdes) med rubriken Migrationspolitiken måste avgiftas lästes upp av Mats och diskuterades. Grundfrågan är naturligtvis – Varför har inte alla människor den frihet det innebär att röra sig och resa fritt – som det var förr?! och Vad gör nationsgränsen egentligen för skillnad? - den är ju bara resultatet av historiska, ibland lite godtyckliga gränsdragningar.

De människor som tillhör en nation har, eftersom tiden gått, utvecklat en gemenskap och en vi-känsla. Den kan vara mer eller mindre utvecklad och i sig också innefatta nationella minoriteter. Historiskt sett har vi försvarat våra gränser och även strävat efter att utvidga våra gränser. Och har vi själva inom nationen utsatts för yttre tryck har det varit naturligt att vi försvarat oss. Det genetiska arvet ”vi och dom” är tydligt, liksom tryggheten av att vi är likadana. Gemenskapen utvecklas också av en gemensam yttre fiende. Otvetydigt är det så att olikheter utvecklar grupper, så hur skall vi hitta balansen mellan att acceptera och välkomna ”dom” så att vi utvecklar samhället tillsammans vi och dom.

Ingen hade ett enkelt svar på min fråga Hur ska vår migrationspolitik utformas?

Några bra tips nämndes dock:

- ✓ Ledarskapet har stor betydelse – ett ledarskap som lyfter fram människors goda sidor och empati
- ✓ Vi får se upp med islamofobi
- ✓ Vi måste kunna acceptera det naturliga i att människor söker sig till sina likar. Det behöver inte nödvändigtvis vara så att alla ska ”försvenskas”. Vårt rättsväsende måste dock gälla alla
- ✓ Vi måste vara observanta på vår egen byråkrati vilken ofta leder till att många passiviseras.
- ✓ Vi har verkligen resurser i Sverige att ta emot flyktingar – och har glädje av det själva. Att vårt välfärdssamhälle skulle rämna är bara skrämselpropaganda.
- ✓ Det är oftast rädsla för det okända som ligger bakom att vi vill stänga våra gränser

Kvällens andra samtalsämne introducerade jag: mekanismerna bakom grupper, institutioners, organisationers eller länders växande och blomstring – och dess motsats. Jag hade framför allt Svenska Akademin i åtanke som exempel på det sistnämnda.

Först några exempel:

Växande och blomstring	Förfall
× Sverige – välfärdsåren halvsekel efter kriget	× Svenska Akademin
× SNF	× Knutbyförsamlingen
× Hjärta till Hjärta	× Sovjetunionen
× Microsoft – Bill Gates	× Svenska Tändsticksaktiebolaget
× IKEA	fler exempel fanns här också
× Sandvik Big Band	
× Isländska fotbollslandslaget / Östersunds BK	
× Hemtjänsten där jag bor	
fler exempel nämndes	

En bärande mekanism bakom lyckade grupper är en tydlig ideologi eller målbild som utgångspunkt. Det är viktigt att målbilden bibehålls eller utvecklas naturligt och att regler, ramar, stadgar och kontrollmekanismer utvecklas i linje med målbilden. En organisation som växer sig för stor och

komplex medföra ofta att korruptionen breder ut sig. En konform och stel organisation innebär ofta särskild risk för att nya medlemmar inte förmår att förändra det som skulle behövas för organisationens fortsatta växande och blomstring.

Några andra mekanismer för utveckling/blomstring av grupper nämndes:

Tydligt fokus på uppgift (och vilka problem som skall lösas).

Ett gott ledarskap som bidrar till ett klimat där andra lyfts fram och efterhand tar över ledarskapet.

Rätt man (eller kvinna) på rätt plats.

Kompetens och skicklighet hos gruppens medlemmar.

Betydelsen av ”rätt” strategi/taktik.

Svaret på frågan om Svenska Akademin gav jag :). Ingen sa emot:

Byt ut alla ledamöter och starta om!

Vi ses igen 15 oktober och tar då bl a upp Pers samtalstips från magasinet *Axess*: Håll världen på avstånd.

Övriga funderar och tipsar om ämnen att samtala kring – och mejlar mig